

Ara que es fa fosc

Soler, Carlos

LOS LIBROS DE LOLA

Materia: LIT.MODERNA Y CONTEMPORANEA

Colección: SIN COLECCION

Encuadernación: Rústica

PVP: 15.00 €

EAN: 9788412122275

Páginas: 188

Tamaño: 150x230 mm.

La segona part de «Contes de la terra plana»

- Contes de terror i fantasmes
- Fantasia
- Obra de misteri i suspens

Sinopsis

Després de Contes de la Terra Plana, aquest llibre ens presenta la segona compilació de llegendes almazorines de Carlos Soler, on ens detalla alguns moments de trencament amb la nostra realitat quotidiana —més o menys plàcida— quan el terror treu el cap. Aleshores veiem a Aquell que té mil noms, a la Serp antiga, al Senyor de les mosques, al Recaptador o a les «agüeles del manto arruat»... Per descomptat, tant per allunyar-los com per a apropar-los, seran necessaris alguns beuratges, alguns ungüents o, potser millor, algun xarop al-lucinogen. A més a més, davant les estrigues o les bruixes, serà molt convenient portar a la butxaca una botelleta d'aigua beneïda. Entre tarongers, aigüamolls i canyars, els personatges d'aquestes històries ens transporten a uns altres temps, perquè han viscut en primera persona sentiments extrems. I sí, així és, perquè el que ens han contat «és tant cert com que el sol ix igual per a tots!».

Carlos Soler Chulvi

Torner d'ofici i conta contes de vocació. Ha cursat estudis a uns quants llocs i mai no ha acabat res, però ha fet un munt d'amics. Des de ben petit té una gran afició pels temes sobrenaturals i ha escoltat sempre amb gran interès els relats contats a les vetllades on els seus familiars més majors no volien veure la televisió. Deien que et pujava el nivell d'imbecillitat, creien que el món ja estava prou ple. Preocupat pel creixement del poble, transformant-se ràpidament en una ciutat industrial i perdent les arrels agrícoles al venir molta gent de fora, s'ha preocupat de posar per escrit allò que va escoltar, i de recuperar paratges que quasi s'han perdut o estan a punt de fer-ho. Bé, pot ser no fos exactament així com ho va sentir, però com diuen els mallorquins quan comencen una de les seves rondalles: «Això era i no era...».